

1821 Τότε και σήμερα.

1821 Damals und heute.

Αγαπητοί εορτάζοντες Έλληνες συμπολίτες,

Από την επιστροφή της δημοκρατίας στη χώρα μας μετά το τέλος της δικτατορίας, έχω συμμετάσχει σε όλους τους εορτασμούς του Ελληνικού Προξενείου στις 25 Μαρτίου. Χθες έζησα μια άλλη, μια υψηλού επιπέδου γιορτή. Συγχαρητήρια στη Γενική ΠρόξενΗ Μαρία Κεχρή.

Προσωπικά συνιστώ να διαβάσετε την ομιλία του Dr Wolfgang Mährle για τη συμμετοχή της Στουτγάρδης στον ελληνικό απελευθερωτικό αγώνα αμέσως μετά την έναρξη της επανάστασης του 1821. Έχω την ομιλία του και όποιος τη ζητήσει μπορεί να την προμηθευτεί.

Εκτός από τη μεγάλη μου ικανοποίηση για τον πολύ επιτυχημένο εορτασμό της 25ης Μαρτίου, θα ήθελα με την ευκαιρία να επισημάνω την ανάγκη να δοθεί μια ολοκληρωμένη εικόνα του 1821. Γεγονότα όπως η δίκη του Κολοκοτρώνη ή η δολοφονία του Καποδίστρια θα πρέπει να παρουσιάζονται από τις ελληνικές κοινότητες της περιοχής πριν ή μετά την εκδήλωση του Προξενείου.

Επίσης και αυτό θα πρέπει να αναφερθεί γιατί ποτέ δεν δημοσιεύω ένα άρθρο χωρίς να μεταφέρω ένα μήνυμα ή να κάνω μια δήλωση. Αν και γνωρίζω ότι τα μακροσκελή κείμενα δεν διαβάζονται. Σε αυτό το σημείο συνηθίζω να λέω: δεν γράφω για τους άλλους, γράφω για τον εαυτό μου.

Στο φετινό μήνυμα του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, Κωνσταντίνου Τασούλα, προς τους Έλληνες του εξωτερικού, προτείνει την εκμάθηση και διάδοση της ελληνικής ιστορίας.

Αλλά πώς μαθαίνει κανείς την ελληνική ιστορία, κύριε Πρόεδρε; Μια ιστορία που εκτείνεται σε πέντε ή και περισσότερες χιλιετίες; Συμφωνώ με την πρόταση. Πρέπει όμως να γίνει πράξη. Και αυτό είναι εφικτό. Έχω στείλει ένα σχέδιο " το ελληνικό ιστορικό διαβατήριο" σε όλες τις ελληνικές αρχές. Καμία απάντηση. Όπως δεν έχουμε λάβει καμία απάντηση σε πολλά άλλα αιτήματα που έχουν τεθεί από τους Έλληνες του εξωτερικού προς το ελληνικό κράτος. Για παράδειγμα, η ίδρυση Υπουργείου Απόδημου Ελληνισμού, η επαναλειτουργία του ΣΑΕ, το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, η παιδεία.

Στο τέλος της εκδήλωσης, σε ευχάριστο κλίμα και με ένα ποτό στο χέρι, ανατρέξαμε πολλά χρόνια πίσω με τον παλιό μου φίλο και συναγωνιστή Μιχάλη. Την εποχή που όλοι πιστεύαμε ότι οι πόλεμοι ανήκουν στο παρελθόν και ότι το

μέλλον αναμφίβολα ανήκει στη δημοκρατία. «Γιατί αυτό το έθνος με μια τόσο μακρά και ένδοξη ιστορία δεν έχει ακόμα δημοκρατία;» ρώτησε ο Μιχάλης.

«Αγαπητέ Μιχάλη», απάντησα, «αν ένας λαός εκλέγει μια κυβέρνηση και αυτή η κυβέρνηση επιτρέπει στο λαό να βγει στους δρόμους και να την βρίζει, τότε δεν μπορείς να πεις ότι δεν έχουμε δημοκρατία. Αλλά όταν ένας λαός εκλέγει μια κυβέρνηση που ξέρει ότι θα την καταριέται την επόμενη μέρα, αυτό είναι πράγματι ένα μεγάλο και ανησυχητικό πρόβλημα. Ένα πρόβλημα του λαού, όχι της κυβέρνησης. Και δεν γίνεται μόνο μια φορά. Γίνεται έτσι από το 1821. Αρχίζω να αμφιβάλλω για τη φυσική νοημοσύνη. Ίσως το κακό έχει τις ρίζες του στην εξέλιξη. Αλλά δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ίδιοι.

Ευτυχώς, υπάρχουν άνθρωποι όπως οι δύο δικαστές στη δίκη κατά του Κολοκοτρώνη ή η αγρότισσα από τη Ζάτουνα που έπλεξε το πουλόβερ για τον φυλακισμένο Θεοδωράκη. Αυτοί μας δίνουν ελπίδα. Την ελπίδα ότι δεν θα πάψουμε ποτέ να πιστεύουμε στο καλό των ανθρώπων. Οι αγωνιστές του 1821 πίστεψαν σε αυτό και γι' αυτό είμαστε σήμερα ελεύθεροι. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε και εμείς σήμερα για να σώσουμε και να διαφυλάξουμε την ελευθερία. Πρέπει να πιστέψουμε ότι μπορούμε να νικήσουμε τη διαφθορά και να εξευγενίσουμε την κοινωνία. Και επειδή η διαφθορά δεν είναι ελληνικό φαινόμενο, αλλά παγκόσμιο, όλες οι κοινωνίες πρέπει να απελευθερωθούν από αυτήν. Πρέπει να πιστέψουμε ότι η δημοκρατία μπορεί να νικήσει τη διαφθορά.

Ναι, αυτό είναι ένα ηράκλειο έργο. Αλλά ποια είναι η εναλλακτική λύση; Ένας παγκόσμιος δικτάτορας; Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το όπλο μας. Το ελληνικό μας όπλο. Τη δημοκρατία. Το μόνο όπλο που δεν σκοτώνει.

Εδώ μπορούμε να πούμε με υπερηφάνεια: ΖΗΤΩ Αρχαία Ελλάδα,

Κ.Κ.

Αρκάδας .

1821 Damals und heute.

Liebe griechische Mitfeiernde,

seit der Rückkehr der Demokratie in unser Land nach dem Ende der Diktatur habe ich an allen Feiern des griechischen Konsulats zum 25. März teilgenommen. Gestern habe ich eine andere, eine hochkarätige Feier erlebt. Herzlichen Glückwunsch an die Generalkonsulin Maria Kechri.

Ich persönlich empfehle, die Rede von Dr. Wolfgang Mährle über die Beteiligung Stuttgarts am Befreiungskampf der Griechen unmittelbar nach Beginn der Revolution von 1821 zu lesen. Ich habe seine Rede und jeder, der danach fragt, kann sie bekommen.

Neben meiner großen Genugtuung über die sehr gelungene Feier des 25. März möchte ich die Gelegenheit nutzen, um auf die Notwendigkeit hinzuweisen, ein vollständiges Bild über 1821 zu vermitteln. Ereignisse wie der Prozess gegen Kolokotronis oder die Ermordung von Kapodistrias sollten vor oder nach der Veranstaltung des Konsulats von den griechischen Gemeinden der Region dargestellt werden.

Außerdem veröffentliche ich nie einen Artikel, ohne eine Botschaft zu übermitteln oder eine Erklärung abzugeben. Auch wenn ich weiß, dass lange Texte nicht gelesen werden. An dieser Stelle pflege ich zu sagen: Ich schreibe nicht für andere, sondern für mich selbst.

In der diesjährigen Botschaft des Präsidenten der Hellenischen Republik, Konstantinos Tasoulas, an die Auslandsgriechen schlägt er vor, die griechische Geschichte zu lernen und zu verbreiten.

Aber wie lernt man die griechische Geschichte, Herr Präsident? Eine Geschichte, die fünf oder mehr Jahrtausende umfasst? Ich stimme dem Vorschlag zu. Aber er muss in die Praxis umgesetzt werden. Und das ist möglich. Ich habe einen Entwurf an alle griechischen Behörden geschickt. Keine Antwort. Genauso wie wir auf viele andere Forderungen der Auslandsgriechen an den griechischen Staat keine Antwort erhalten haben. Zum Beispiel die Schaffung eines Ministeriums für Auslandsgriechen, die Wiederbelebung der SAE, das aktive und passive Wahlrecht, die Bildung.

Am Ende der Veranstaltung, in angenehmer Atmosphäre und mit einem Getränk in der Hand, haben wir mit meinem alten Freund und Mitstreiter Michalis viele Jahre zurückgeblickt. Die Zeit, in der wir alle glaubten, dass Kriege der Vergangenheit angehören und die Zukunft zweifellos der Demokratie gehört. „Warum hat dieses Volk mit einer so langen und glorreichen Geschichte immer noch keine Demokratie?“, fragte Michael.

„Lieber Michael“, antwortete ich, „wenn ein Volk eine Regierung wählt und diese Regierung es zulässt, dass das Volk auf die Straße geht und sie beschimpft, dann

kann man nicht sagen, dass wir keine Demokratie haben. Aber wenn ein Volk eine Regierung wählt, von der es gleichzeitig weiß, dass es sie am nächsten Tag verfluchen wird, dann ist das in der Tat ein großes und besorgniserregendes Problem. Ein Problem des Volkes, nicht der Regierung. Und das geschieht nicht nur einmal. Das ist seit 1821 so. Ich beginne an der natürlichen Intelligenz zu zweifeln. Vielleicht hat das Böse seine Wurzeln in der Evolution. Aber nicht alle Menschen sind gleich.

Zum Glück gibt es Menschen wie die beiden Richter im Prozess gegen Kolokotronis oder wie die Bäuerin aus Zatouna, die den Pullover für den inhaftierten Theodorakis gestrickt hat. Sie geben uns Hoffnung. Die Hoffnung, dass wir nie aufhören, an das Gute im Menschen zu glauben. Die Kämpfer von 1821 haben daran geglaubt, und deshalb sind wir heute frei. Wir müssen heute das Gleiche tun, um die Freiheit zu retten und zu bewahren. Wir müssen daran glauben, dass wir die Korruption besiegen und die Gesellschaft veredeln können. Und weil die Korruption kein griechisches, sondern ein globales Phänomen ist, müssen alle Gesellschaften davon befreit werden. Wir müssen daran glauben, dass die Demokratie die Korruption besiegen kann.

Ja. Das ist eine Herkulesaufgabe. Aber was ist die Alternative? Ein globaler Diktator? Wir müssen unsere Waffe benutzen. Unsere griechische Waffe. Die Demokratie. Die einzige Waffe, die nicht tötet.

Hier können wir mit Stolz sagen: ΖΗΤΩ Altes Griechenland,

K.K.

Arkadas .